

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce **J. S.**, právně zast. Mgr. Davidem Obenrauchem, advokátem se sídlem v Brně, Kopečná 11, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy**, se sídlem v Brně, Žerotínovo nám. 3/5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.6.2012, č.j. JMK 52364/2011, Sp. zn.: S-JMK 52364/2011/OD/Fö,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Moravský Krumlov, odbor dopravy, zaslal žalobci dne 29.12.2009 oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu

v důsledku pozbytí řidičského oprávnění (č.j. 3139/1/2009-OD/KI). Vůči uvedenému oznámení uplatnil žalobce námitky (dne 5.1.2010), o nichž bylo rozhodnuto Městským úřadem Moravský Krumlov, správním oddělením dne 23.2.2011 pod č.j. B 2/2010, sp.zn. 164/2010 tak, že námitka žalobce se zamítá a provedený záznam se potvrzuje. Žalovaný rozhodnutím ze dne 7.6.2012, č.j. JMK 52364/2011, sp. zn. S-JMK 52364/2011/OD/Fö zamítl odvolání žalobce a předchozí prvostupňové správní rozhodnutí zároveň potvrdil. Vůči tomuto rozhodnutí žalovaného podal žalobce dne 3.7.2012 ke Krajskému soudu v Brně žalobu.

II. Obsah napadeného rozhodnutí žalovaného

[2] Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí m.j. uvedl, že záznam bodů do registru řidičů byl proveden v souladu s ust. § 123b zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění platném pro projednávanou věc – dále jen „zákon o silničním provozu“ na základě doručeného pravomocného rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice o uložení sankce za přestupek. Z tohoto rozhodnutí vyplývá, že žalobci byla pravomocně uložena sankce za jednání zařazené do bodového hodnocení. Jednání, za která byla uložena sankce, byl přiřazen správný počet bodů v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. V řízení o námitkách lze pouze přezkoumávat, zda body byly zaznamenány v souladu s touto právní úpravou – zda přiřazené body mají oporu v podkladech uvedených v § 123b tohoto zákona a zda účastníkovi v řízení byla pravomocně uložena sankce za přestupek nebo trestný čin za trestný čin spočívající v jednání zařazeném do bodového hodnocení a správnost zařazení bodů za jednotlivé přestupky či trestné činy. Nelze již přezkoumávat pravomocná rozhodnutí, kterými byly uloženy sankce za jednání zařazená do bodového hodnocení. Prvostupňový správní orgán shromáždil dostatečné podklady svědčící o tom, že žalobce se přestupku zařazeného do hodnocení dopustil. Tyto podklady byly uvedeny v odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí, vč. počtu bodů v registru řidičů. Protože body byly do registru řidičů zaznamenány správně, není zde dán důvod pro opravu záznamu. Žalovaný dále zjistil, že prvostupňové správní rozhodnutí obsahovalo zákonem stanovené náležitosti, vč. řádného odůvodnění. Jestliže žalobce až v rámci odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí namítal, že si správní orgán prvního stupně nevyžádal pokutové bloky, je třeba konstatovat, že k takovéto námitce nelze již ve fázi odvolacího řízení přihlížet s odkazem na ust. § 82 odst. 4 správního řádu, které se typicky uplatňuje u řízení zahajovaných na návrh, tedy v řízení o žádosti, kterým je také řízení o námitkách; v takových řízeních je koncentrace řízení plně na místě. Ze správního spisu vyplývá, že prvostupňový správní orgán vyzval žalobce dne 4.2.2011, aby se seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřil se k nim. Ačkoliv se žalobce dne 9.2.2011 dostavil ke správnímu orgánu prvního stupně k seznámení se se spisovým materiálem z důvodů vyjádření se k podkladům rozhodnutí, ani v rámci tohoto úkonu nenavrhl žádné doplnění dokazování o pokutové bloky.

III. Žalobní body

[3] Žalobce v návrhu na zahájení řízení uplatnil následující tvrzení. Namítal, že podal námitky do záznamu bodů a požadoval předložení všech podkladů pro rozhodnutí. Ze správního rozhodnutí není patrné, zda správní orgán vyžádal pokutové bloky k prokázání správnosti záznamu bodů. Z tohoto důvodu je správní rozhodnutí nepřezkoumatelné,

prvostupňový správní orgán neshromáždil dostatečné podklady pro rozhodnutí, neboť si neobstaral originály či úředně ověřené kopie pokutových bloků. Za situace, kdy účastník řízení zpochybnil existenci záznamů, byť i posledního záznamu, nelze uzavřít, že tyto prokazují existenci pravomocných rozhodnutí. Na základě uvedeného žalobce dospěl k závěru, že v řízení nemohl být zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak je upraveno v ust. § 3 správního řádu. Stejně chyby se v odvolacím řízení dopustil žalovaný, nezabýval se tím, zda v řízení nemohlo být prokázáno, že uvedené body mají oporu v pravomocném rozhodnutí. Tento naprosto neopomenutelný důkaz totiž vůbec nebyl proveden. Správní řízení porušilo základní principy, které musí garantovat jistotu přesvědčivého a spravedlivého rozhodnutí, o němž nejsou důvodné pochyby; úkolem státu je občany vychovávat, nikoliv nespravedlivě trestat.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

[4] V písemném vyjádření žalovaného k žalobě žalovaný zopakoval skutkovou a právní argumentaci, použitou v jeho žalobou napadeném rozhodnutí.

V. Průběh jednání před soudem

[5] V rámci nařízeného jednání setrvali účastníci řízení na svých dosavadních procesních stanoviscích a odkázali na shora již citovaná procesní podání (žalobní návrh a vyjádření k žalobě).

VI. Právní hodnocení soudu

[6] Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[7] Spor mezi účastníky řízení je koncentrován na otázku, zda měl prvostupňový správní orgán povinnost opatřit před vydáním rozhodnutí pokutové bloky týkající se přestupků žalobce, kterým spáchal jednání zařazená do bodového hodnocení, které bylo zaznamenáno v registru řidičů a dále na otázku, zda byl žalovaný v rámci odvolacího řízení oprávněn nepřihlédnout k odvolací námitce žalobce spočívající v tvrzení, že prvostupňový správní orgán vůbec nevyžádal pokutové bloky k prokázání správnosti záznamu bodů.

[8] K otázce, zda prvostupňový správní orgán byl povinen si opatřit před vydáním rozhodnutí pokutové bloky, uvádí soud následující. Z obsahu správního spisu vyplývá, že prvostupňový správní orgán zaslal žalobci oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění (oznámení ze dne 29.12.2009, č.j. 3139/1/2009-OD/KI), Žalobce byl informován, že ke dni 8.12.2009 dosáhl celkového počtu 12 bodů podle bodového hodnocení porušením povinností stanovených zákonem o silničním provozu, žalobci bylo sděleno, že uplynutím 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení (pozn. soudu: dne 30.12.2009) pozbyl řidičské oprávnění a v této souvislosti byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu; žalobce byl

zároveň poučen, že proti provedení záznamu bodů může podat písemné námitky. Dne 5.1.2010 obdržel prvostupňový správní orgán námitky, v jejichž rámci žalobce požadoval provedení přezkumu uložených bodů, zaslání podrobného výpisu z evidence karty řidičů, z něhož by bylo patrné, kdy, kým byla bloková pokuta uložena a důvody jejího uložení, žádal o projednání v rámci mimoodvolacího řízení „záležitosti ze dne 8.12.2009 dle § 22/1f, 200/1990 Sb., Policie ČR Domašov (dle výpisu z bodového hodnocení)“. Žalobce namítal, že „s tímto udělením nesouhlasím vzhledem ke skutečnosti, že jsem o tom nebyl přítomen žádnému řízení a tudíž jsem neměl možnost se k tomu vyjádřit. Na základě toho žádám o prošetření zejména této záležitosti. V případě, že v této záležitosti byla použita fikce doručení po jediné výzvě, dovoluji si upozornit, že vzhledem k výkonu mého povolání není vždy v této krátké lhůtě poštu převzít“. Žalobce dále namítal, že jelikož řidičský průkaz je vysoce důležitý pro výkon jeho povolání, žádá o rychlé, důkladné a objektivní prošetření celé záležitosti.

[9] Obsahem správního spisu prvostupňového správního orgánu je výpis bodového hodnocení řidiče ze dne 12.1.2010, č.j. 13/1/2010-OD/KI, kde je uvedena historie bodového hodnocení:

1. 8.12.2009, přestupek dle §22/1f 1 200/1990 Sb., Policie České republiky Domašov, 3 body,
2. 18.2.2009, přestupek dle §22/11 200/1990 Sb., Policie České republiky Brno, 2 body
3. 10.3.2008, přestupek dle §22/11 200/1990 Sb., Policie České republiky Brno, 1 bod
4. 8.12.2007, přestupek dle §22/11 200/1990 Sb., Městská Policie Brno, 1 bod
5. 18.10.2007, přestupek dle §22/11 200/1990 Sb., Pohotovostní pořádkový odbor Brno, 2 body
6. 28.8.2007, přestupek dle §22/11 200/1990 Sb., Pohotovostní pořádkový odbor Brno, 2 body
7. 2.1.2007, přestupek dle §22/1f 4 200/1990 Sb., Dopravní inspektorát Znojmo, 2 body.

Ve správním spise je dále založen výpis evidenční karty žalobce uzavřený ke dni 12.1.2010, z něhož je patrné, že se žalobce dopustil za období od 24.5.2005 do 8.12.2009 celkem 10 přestupků. 9 správních řízení týkající se těchto přestupků bylo zakončeno vydáním blokové pokuty a jedno správní řízení (týkající se přestupku žalobce spáchaného dne 31.8.2009 kolem 11.30 hodin na dálnici D1 v prostoru 188 km ve směru jízdy na Prahu tím, že žalobce při řízení nákladního motorového vozidla tovární značky Scania, registrační značky 3B6 7773 držel v ruce telefonní přístroj a současně nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, ačkoliv jím bylo sedadlo povinně vybaveno) bylo zakončeno rozhodnutím Městského úřadu Šlapanice, odboru dopravy ze dne 12.11.2009, č.j. OD/49421-09/6020-09/Pim, jímž byl žalobce shledán vinným z uvedeného jednání, kterým došlo ke spáchání přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 1 a § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Uvedené rozhodnutí nabylo právní moci dne 8.12.2009 a je založeno ve správním spise. Správní spis také obsahuje jednotlivá oznámení o uložení pokut v blokovém řízení vztahující se ke všem ostatním šesti přestupkům, jak jsou uvedeny v historii bodového hodnocení shora pod čísly 2-7. Žalobce byl oznámením ze dne 27.1.2010, které vydal prvostupňový správní orgán, uvědoměn o zahájení správního řízení o námitkách a byl poučen o právu nahlížet do spisu a o povinnosti označit důkazy na podporu svých tvrzení; dále byl také poučen, že k novým skutečnostem a návrhům na provedení nových důkazů uvedených v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení lze přihlídnout pouze tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve (viz ust. §§ 38, 52 a 82 odst. 4 správního řádu). Stejného dne prvostupňový správní orgán vydal usnesení o

stanovení lhůty, jímž žalobci stanovil lhůtu 5 pracovních dnů od převzetí usnesení k využití práv účastníka správního řízení týkajících se zejména oprávnění navrhopat důkazy a činit návrhy a vyjádření, seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Dne 4.2.2010 žalobce nahlédl do správního spisu a seznámil se s jeho obsahem. Z obsahu správního spisu též vyplývá, že žalobce podal podnět k přezkumnému řízení, jak avizoval ve svých námitkách ze dne 5.1.2010, přičemž Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravy, sdělil žalobci přípisem ze dne 24.1.2011, č.j. JMK 67761/2010, že nebyly neshledány důvody pro zahájení přezkumného řízení, týkajícího se pravomocného rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice, odboru dopravy, ze dne 12.11.2009, č.j. OD 49421-09/6020-09/Pim (jak bylo shora již citováno). Dne 4.2.2011 si žalobce převzal vyrozumění o ukončení shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí a poučení o možnosti využít práva účastníka řízení, které bylo vydáno Městským úřadem Moravský Krumlov správním oddělením dne 4.2.2011 pod sp. zn. 164/2010; téhož dne žalobce obdržel od stejného správního orgánu usnesení o stanovení lhůty, kterým byla žalobci stanovena lhůta 5 pracovních dnů od převzetí usnesení k využití práv účastníka podle správního řádu, v jehož odůvodnění byl žalobce opětovně poučen o možnosti uplatnění práv účastníka správního řízení. Žalobce se dne 9.2.2011 opětovně seznámil se spisovým materiálem prvostupňového správního orgánu. Dne 23.2.2011 tento správní orgán vydal rozhodnutí o námitkách, kterými námitky žalobce zamítl a provedený záznam potvrdil. V odůvodnění svého rozhodnutí se Městský úřad Moravský Krumlov zabýval m.j. otázkou uložení pokuty ve správním řízení podle rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice, jak bylo shora již označeno. Prvostupňový správní orgán vycházel především z jednotlivých oznámení o uložení pokut v blokovém řízení a z citovaného správního rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice.

[10] Z námitek ze dne 5.1.2010 jednoznačně vyplývá, že žalobce požadoval možnost seznámit se s podrobným výpisem z evidence karty řidičů, z něhož by mohl zjistit, kdy, kým a z jakého důvodu mu byla bloková pokuta uložena, dále žádal, aby byly uložené body přezkoumány a rozporoval spáchání přestupku, z něhož byl shledán vinným na základě citovaného rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice a na jehož základě mu byly zapsány 3 body. Žalobce byl v rámci prvostupňového správního řízení opakovaně poučen o procesních právech a povinnostech účastníka řízení, dvakrát se osobně dostavil k prvostupňovému správnímu orgánu, aby se mohl seznámit s obsahem správního spisu, naposledy dne 9.2.2011.

[11] Jak již bylo shora uvedeno, ve správním spise se nacházel podrobný výpis evidenční karty žalobce, který obsahoval jím v námitkách požadované skutečnosti, ve správním spise byla založena jednotlivá oznámení o uložení pokut v blokovém řízení a také originál rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice, odboru dopravy ze dne 12.11.2009, č.j. OD/49421-09/6020-09/Pim. Žalobce byl rovněž uvědoměn o rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy o nezahajování přezkumného řízení ve věci, v níž bylo vydáno posledně citované správní rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice. Lze tedy shrnout, že žalobce uplatňoval konkrétní skutková tvrzení proti záznamu tří bodů zaznamenaných na základě rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice. V případě ostatních záznamů pod body 2-7 podle shora citované historie bodového hodnocení pouze obecně požadoval přezkoumání uložených bodů a zaslání podrobného výpisu z evidence karty řidičů, přičemž s tímto výpisem byl žalobce, jak shora uvedeno, seznámen. Za uvedeného stavu nebylo vadou prvostupňového správního orgánu, že si nevyžádal originály či úředně ověřené kopie

pokutových bloků, jak požadoval až v rámci doplnění odvolání proti rozhodnutí o námitkách žalobce. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že správní orgán rozhodující v tomto typu řízení je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání; správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6.8.2009, č.j. 9 As 96/2008 – 44, přístupný na www.nssoud.cz).

[12] Judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví také dovodila, že pokud řidič v námitkovém řízení popírá pravdivost obsahu oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení za jednání zařazené do bodového hodnocení (např. namítá, že přestupek uvedený v oznámení vůbec nespáchal, že jej nespáchal jednáním zařazením do bodového hodnocení, že mu za přestupek nebyla uložena sankce nebo že příslušné rozhodnutí dosud není pravomocné), nemůže správní orgán provedení záznamu bodů přezkoumávat toliko na základě oznámení policie, jehož obsah byl námitkami zpochybněn; v případě takových námitek je nezbytné doplnit dokazování o prvotní doklady, které prokazují, že řidič konkrétním jednáním spáchal přestupek a byl za něj v blokovém řízení sankcionován uložení pokuty; tímto prvotním dokladem je pokutový blok mající veškeré zákonem stanovené náležitosti (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22.1.2010, č.j. 9 Ca 434/2009 – 33). V nyní projednávané věci však žalobce neuplatnil žádná konkrétní tvrzení, kterými by zpochybnil řízení, v jejichž rámci byly vydány pokutové bloky, neuplatnil žádné konkrétní tvrzení, že by například přestupek uvedený v oznámení policie nespáchal, či že jej nespáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, nebo že mu za přestupek nebyla uložena sankce, či že by rozhodnutí doposud nebylo pravomocné apod. Za uvedené situace, kdy žalobce měl možnost opakovaně nahlédnout do obsahu správního spisu a žádným způsobem nezpochybnil konkrétním tvrzením jednotlivá oznámení o uložení pokut v blokovém řízení, nelze prohlásit postup prvostupňového správního orgánu za nezákonný, pokud tento vycházel v otázce přestupků řešených v rámci blokového řízení z jednotlivých oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Jediná konkrétní skutková námitka žalobce po celou dobu prvostupňového správního řízení spočívala ve zpochybnění přestupku, který byl projednáván Městským úřadem Šlapanice a o němž bylo vydáno shora již citované rozhodnutí. Žalobní námitka týkající se nezákonného postupu prvostupňového správního orgánu je proto nedůvodná. Za uvedeného stavu zcela postačovalo, že správní orgán v rámci úvahy o dosažení počtu bodů vycházel ze shromážděných podkladů, jak jsou shora uvedeny (jedná se zejména o jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, o výpis z evidenční karty žalobce, či rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice, odboru dopravy). Jak také dovodil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24.8.2010, č.j. 5 As 39/2010 – 76 (sbírka rozhodnutí NSS č. 2145/2010) oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. V Nejvyšším soudem řešené věci stěžovatel v námitkách proti

záznamu bodů ovšem konkrétně namítal, že si není vědom spáchání některých přestupků evidovaných v jeho kartě řidiče a že se konkrétně označených přestupků nedopustil – namítal odlišný skutkový stav a v jednom případě tvrdil, že se vůbec žádného přestupku nedopustil. V nyní projednávané věci však žalobce žádné konkrétní tvrzení týkající se řízení, v jehož rámci byly vydány pokutové bloky, neuplatnil. V posledně citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud m.j. také vyslovil, že ačkoliv je záznam bodů do bodového hodnocení pouze určitým administrativním úkonem, dosažení 12 bodů má za následek skutečnost, která je ve své podstatě „sankcí“ sui generis spočívající v zákazu řízení motorových vozidel; jakkoliv se v případě samotného oznámení (administrativní opatření) o počtu dosažených bodů nejedná o rozhodnutí o uložení sankce, v důsledku následků, které jsou s ní dále spojeny, tj. odevzdání řidičského průkazu, zásah do veřejného subjektivního práva (zejména právo vlastnit a užívat majetek) zde v podstatě existuje. Nejvyšší správní soud dovodil, že povinností správních orgánů bylo zabývat se námitkami stěžovatele stran jeho tvrzení, že se přestupku, který mu byl přičítán, nedopustil. Pokud stěžovatel tvrdil, že přestupek nespáchal, musí mu být poskytnuta možnost adekvátní obrany. V nyní projednávané věci však, jak již uvedeno, žalobce žádné konkrétní podobné tvrzení vůbec neuplatnil. Za uvedeného stavu nelze žalobci přisvědčit ohledně jeho tvrzení o porušení ust. § 3 správního řádu, podle něhož nevyplývá ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Žalobce stran existence pokutových bloků neuplatnil žádné konkrétní skutečnosti, které by mohly vést k důvodným pochybnostem ohledně jejich existence či správnosti. Jak vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30.5.2011, č.j. 2 As 19/2011 – 87, měly se pokutové bloky stát podkladem ve smyslu ust. § 50 odst. 1 a 3 správního řádu teprve v okamžiku, kdy účastník řízení uplatní tvrzení, že oznámení policie o spáchání některých přestupků je neoprávněné, neboť se jich nikdy nedopustil. Uvedená či obdobná tvrzení však žalobce neuplatnil ani v rámci prvostupňového správního rozhodnutí, ani v rámci odvolacího řízení a ani v řízení před soudem.

[13] Žalobce dále namítal i nezákonnost postupu žalovaného, který zamítl odvolání žalobce proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí, aniž by se zabýval otázkou, zda „v daném řízení nemohlo být prokázáno, že uvedené body mají oporu v pravomocném rozhodnutí. Tento naprosto neopomenutelný důkaz totiž nebyl vůbec proveden“. Uvedenou námitku je nutno vyhodnotit jako takovou, která opět směřuje do otázky nutnosti doplnění podkladů pro správní rozhodnutí, ať už ze strany prvostupňového správního orgánu, či žalovaného o pokutové bloky (žalobce požaduje jejich originály či úředně ověřené kopie). Žalobní námitka sice obsahuje pojem „pravomocné rozhodnutí“, nicméně žalobce zjevně nemíří na rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice, odboru dopravy ze dne 12.11.2009, č.j. OD/42421-09/6020-09/Pim, kterým byl shledán vinný ze spáchání přestupku, za nějž mu byly zaznamenány 3 body, neboť poukazuje touto námitkou na pravomocná správní rozhodnutí, jimiž se žalovaný nezabýval, resp. nezabýval se tím, zda tato pravomocná správní rozhodnutí byla opatřena jako podklad rozhodnutí v řízení před správním orgánem prvního stupně, či v řízení před žalovaným. Jak prvostupňový správní orgán, tak žalovaný, se totiž tímto správním rozhodnutím řádně zabývali a originál tohoto rozhodnutí je i součástí spisového materiálu. Tento výklad žalobní námitky koresponduje i s předchozí částí žaloby, v níž žalobce výslovně poukazuje na nedostatečné shromáždění podkladů pro rozhodnutí spočívající v nedoplnění podkladů o originály, či úředně ověřené kopie pokutových bloků. I

pokud by snad žalobce touto žalobní námitkou poukazoval na citované rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice, bylo by nutné námitku i v tomto případě vyhodnotit jako nedůvodnou, neboť tímto rozhodnutím, jak již bylo uvedeno, se oba správní orgány zabývaly, a to na základě zpochybnění tohoto rozhodnutí, které učinil žalobce v rámci námitek proti záznamu bodů. K hodnocení tohoto podkladu ze strany prvostupňového správního orgánu žalovaného nemá soud žádné výhrady. Pokud pak jde o otázku, zda byl prvostupňový správní orgán v předmětném řízení povinen doplnit podklady o originály či úředně ověřené kopie pokutových bloků, k tomu se soud vyjádřil v odstavcích [8] až [12]. S ohledem na shora již vyslovený právní názor soudu proto nelze označit za nezákonný postup žalovaného, pokud odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí prvostupňového správního orgánu potvrdil. Ani v rámci odvolacího řízení nebylo třeba přistoupit k doplňování podkladů pro rozhodnutí o žalobcem nově v odvolání požadované originály či úředně ověřené kopie pokutových bloků, neboť jak bylo shora již také uvedeno, žalobce ani v rámci odvolacího řízení (a ani v řízení před soudem) neuplatnil žádná konkrétní skutková tvrzení, kterými by zpochybnil, že by například přestupek uvedený v oznámení vůbec nespáchal, že jej nespáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, že mu za přestupek nebyla uložena sankce, nebo že příslušné rozhodnutí doposud není pravomocné, či obdobné skutečnosti konkrétně zpochybnující obsah jednotlivých oznámení policie o uložení pokut v blokovém řízení. Za tohoto stavu neležela na žalovaném, obdobně jako na prvostupňovém správním orgánu, povinnost doplňovat podklady pro rozhodnutí o požadované originály či ověřené kopie pokutových bloků. Úvahou, kterou v tomto směru provedl soud ve vztahu k prvostupňovému správnímu orgánu je nutno vztáhnout i na povinnosti žalovaného v tomto typu řízení.

[14] Žalovaný tedy správně odmítl doplňovat žalobcem požadované podklady pro vydání rozhodnutí, i když tak učinil z jiných důvodů; žalovaný totiž svůj postup opíral o ust. § 82 odst. 4 správního řádu, podle něhož k novým skutečnostem a návrhům na provedení nových důkazů, uvedených v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve; namítal-li účastník, že mu nebylo možno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním. Judikatura soudu rozhodující ve správním soudnictví dovodila, že koncentrační zásada zakotvená v citovaném ustanovení správního řádu se netýká sankčního řízení (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.1.2009, č.j. 1 As 96/2008 – 115, publikovaný ve sbírce NSS č. 1856/2009, týkající se řízení o přestupku). Jak bylo již uvedeno, judikatura Nejvyššího správního soudu zároveň dovodila, že záznam bodů do bodového hodnocení je sice určitým administrativním úkonem, ovšem dosažení 12 bodů má za následek skutečnost, která je ve své podstatě sankcí sui generis spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Z tohoto pohledu je také nutno chápat procesní institut námitek upravených v zákoně o silničním provozu, kdy se jedná svojí podstatou o řádný opravný prostředek proti předmětnému administrativnímu úkonu prvostupňového správního orgánu. Řízení o námitkách proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvě k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění nelze proto označit jako samostatné řízení zahajované na návrh, ale jedná se o řízení o řádném opravném prostředku, které bezprostředně navazuje na uvedené oznámení, pokud s ním jeho adresát nesouhlasí. Žalovaný tedy správně odmítl zabývat se námitkou nedoplnění podkladů o pokutové bloky, byť z jiných důvodů, než tak učinil soud.

VII. Závěr a náklady řízení

[15] Uplatněné žalobní námitky nebyly shledány důvodné. Soud proto žalobu postupem ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, žádné náklady spojené s tímto řízením, jdoucí nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 18.3.2013

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu